

Els PPCC concentren el major nombre d'indústries de l'electrònica de consum

El mercat de l'electrònica i la informàtica va arribar al bilió i mig de pessetes l'any passat. Però mentre que la producció estatal abasta el 32% del total del consum, la resta prové majoritàriament del Japó i dels països del sud-est asiàtic.

Dins d'aquest sector, les telecomunicacions representen el 41% del total de la produc-

L'estat espanyol manté una balança comercial deficitària pel que fa a aquest sector. Les importacions de l'any 89 van ascendir a 272.640'8 milions de pessetes i les exportacions a 40.957'6 milions. Els majors proveïdors són el Japó (30'4%), la RFA (13'3%) i el Regne Unit (8'4%). Tan sols aquests tres països representen el 52'2% de les importa-

L'estat espanyol té una balança comercial deficitària en electrònica.

ció i el 25% del mercat. L'electrònica de consum representa el 16% del total de la producció (que va ser de 103.795 milions de pessetes, un 3% menys respecte al 88), i el 14% del mercat.

Els aparells de vídeo van disminuir en producció en un 22% i un 15% en les vendes. En canvi, les vendes d'aparells de televisió en color van augmentar un 8% tot i que la producció es va mantenir igual (un 0'8% més), creixent fortament les importacions: dels 3.551 milions de pessetes l'any 88 es va passar a 11.780 milions l'any 89.

cions totals. La resta de productes provenen dels EUA (5'7%) i França (5'8%).

Les exportacions es dirigeixen cap a França (17%), Itàlia (12'9%), RFA (9'7%) i Regne Unit (7'9%).

Els PPCC és on es concentren el major nombre d'indústries del sector. Els aparells de telecomunicacions representen el 56'97%; els tocadiscos i transistors el 59'38%; el 52'14% en fabricació de receptors de radiodifusió i TV en color i el 42'86% en equips magnetofònics.

Silvia Monfort

Fabià Estajé

EL PRONÒSTIC

El 'tercer xoc'

L'any 1990 figurarà en els manuals d'història com l'any en què es va iniciar el *tercer xoc petrolífer*. Són antecedents, en la memòria de tots, les alces sobtades de preu del barril de cru el 1973 i 1979-80. De sobte un producte de mil aplicacions, però per damunt de tot bàsic per al subministrament d'energia, s'encaria i trencava tots els càlculs sobre la balança de

pagaments, preus, ritme de creixement i d'ocupació. És cert que aquests *xocs* van ser compensats —menys a Espanya— per polítiques d'estalvi i diversificació energètica que van reduir les proporcions del desastre. Però, en la dècada dels vuitanta, amb l'aparició de nous ofertants, el descobriment de jaciments rics, i la substitució del petroli per uns altres combustibles, es va assistir a una reducció del preu dominat a mitges pel càrtel de l'OPEP. Això no obstant, en l'any en transcurts s'han produït circumstàncies excepcionals. Per això parlem del *tercer xoc*. El 2 d'agost, l'exèrcit d'Iraq, sota la il·luminada mirada de Saddam Hussein, el nou Saladí, va envair el petit territori de Kuwait; un país petit nascut de la retirada de l'imperi britànic, però dotat de reserves inacabables, és un dir, de reserves verificades. Un país que enfront de la política de *gaspillage* d'altres estats de la zona, havia consagrat una porció important dels seus ingressos per petroli en la inversió diversificada a tot Occident. Un exemple clar ens el dóna la presència de KIO a l'estat espanyol amb activitats en gairebé tots els sectors de l'economia espanyola. Per una vegada el Consell de Seguretat, amb dos abstencions, ha condemnat l'acció d'Iraq i ha ordenat l'embargament de les operacions amb i des d'Iraq i Kuwait.

En els mitjans internacionals s'ha fet constar que els principals perjudicats de l'embargament i de les alces del preu del cru —que es cotitza ja a més de 30 dòlars per barril— són els països pobres del Tercer Món. Enfront d'aquest fet, el nou sàtrapa de l'Iraq ha ofert una solució generosa: tots els països del Tercer Món podran satisfer les seves necessitats sense cap desemborsament. Hi ha prou que els vaixells, els que els tinguin, s'aproximen a les costes d'Iran i Kuwait per a rebre gratuïtament el petroli. El problema rau en la impossibilitat de rebre el regal —que constitueix un mer brindis al sol— quan les forces navals d'una sèrie de països que executen les ordres de l'embargament decretat pel Consell de Seguretat són a la mar Roja i al golf Pèrsic per impossibilitar subterfugis semblants. Ens trobem davant una nova fase dels *números* successivament endegats per Saddam Hussein: el futur pròxim ens dirà fins a quin punt s'ha equivocat l'*espasa de l'Islam*.